

Dit interview gaan we afnemen aan de Uiterdijkenweg. De weg met een enorme verscheidenheid aan activiteiten. Waren het vroeger vooral 'gemengde bedrijven', anno 2015 is er echt sprake van een mix aan bedrijven en activiteiten. Wij gaan naar no. 39c. Als we uit de auto stappen ruiken we vaag de wintergeur van koeien op stal.

Huize Dijkzicht 'Waar mevrouw zich uit, en meneer zich thuis voelt' staat er op het visitekaartje van Adri de Man.

We nemen plaats in de serre die ruim uitzicht biedt op de Blankenhammerdijk. Hier is het goed toeven. "Deze serre is gebouwd door Marcel Heerink. Ik was enthousiast over zijn klussen, zijn werk. Toen ik besloot om aan te bouwen heb ik hem meteen gevraagd. Het was voor hem destijds zijn eerste grote klus. Nog elke dag ben ik hier zo blij mee", vertelt een enthousiaste Adri de Man die ons van koffie voorziet.

Het visitekaartje gaat verder: 'voor een lekker etentje' 'Mijn hobby koken, lekker dingen koken en het feit dat ik graag mensen om me heen mag hebben, heeft geleid tot deze situatie. Vriendin Janny is partner in deze en zorgt voor verse Urker vis. Zo is het dan ook begonnen: was ik met een groep mensen iets aan het doen, een gezamenlijke klus met de burens, vrijwilligerswerk bij de Balansruiters, dan stelde ik voor: ik kook voor jullie, jullie schuiven straks aan bij mij! En zo is het eigenlijk nog steeds. Mensen mogen mij bellen, een afspraak maken. Minimaal vier personen, maximaal twaalf en dan aanschuiven bij Janny en mij. Wij twee eten altijd mee. Ik ontvang nu al tien jaar gezelschappen, zo'n veertig per jaar. De meeste mensen komen een of twee keer en zoeken dan weer iets anders op. Mensen willen graag steeds iets nieuws beleven. Het begon met veel gasten uit Urk. Daarna uit de polder en nu komen veel gasten uit Steenwijkerland'

En blijft dat leuk na zoveel jaren?

'Jazeker. Een dag van te voren doe ik de boodschappen. Op de dag van de afspraak kook ik. Meestal komen de gasten rond zes uur. Ik reken altijd vier uur voor een etentje. Het is altijd weer anders. Het komt voor dat gasten een muziekinstrument meebrengen, een gitaar, accordeon. Zo gezellig. Men wil weleens dia's laten zien. Het komt voor dat er tussen de gasten professionele koks zitten en krijgen we de complimenten van hen. Zoiets is dan wel een opsteker voor Janny en mij.'

Het visitekaartje heeft meer informatie: 'of een leuke workshop'

Adri wijst naar de vensterbank, overall staan werkstukken. 'Groepen kunnen hier in de serre een of twee dagdelen komen werken. Met of zonder lunch. Altijd met lekkere koffie en gebak natuurlijk. Ik zorg voor het materiaal. En dat zorgen voor het materiaal dat breekt me weleens op. Voor het ijzer moet ik hierheen, voor het lood daarheen. Hout is er ook in zoveel prijzen en kwaliteiten. De gaten boren doe ik meestal zelf. Ik moet zorgen voor genoeg lijm, verf. Dit neemt enorm veel tijd, deze voorbereidingen.' Ons oog valt op een grote uil. De uil, de vis, de bloemen blijken allemaal van fietsbinnenbanden te zijn gemaakt. En kopspelden. Ook deze workshop wordt door Adri gegeven. Met steen werken, dat gebeurt in de schuur of onder het afdakje. Met steen werken geeft teveel stof om dit binnenshuis te doen.

Geboren en getogen in Zuid-Holland, een periode in Noord-Holland gewoond. Een tijdje in Rutten en in Luttelgeest deze fraaie plek gecreëerd. Een plek die ze deelt met heel veel gasten. Maar ook een plek die voor Adri veel emoties inhoudt. Tijdens ons gesprek spreekt ze openhartig over alle zorg die ze verleend heeft binnen haar gezin en over alle zorgen die ze gekend heeft. Het is al weer heel laat als we haar bedanken en afscheid nemen van deze inspirerende vrouw.

Johan en Truschka

